

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1178205/12

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שפירא

המערער: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד עמוס צדיקה)

נגד

המשיבה: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד טל איטקין)

הנדון: אי-הקדמת 'מועד הקרע' למועד בגידה אצל בני זוג שלא בהכרח שהיו רואים בבגידה, במועדה, קרע

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין האזורי אשר דחה בקשה מטעם המערער לשנות את מועד הקרע שנקבע למרץ 2017.

למעשה מועד קרע זה נקבע לבקשת הצדדים, אלא שטוען המערער כי לאחר הסכמתו על מועד הקרע נודע לו כי המשיבה קיימה מערכת יחסים ארוכת זמן עם מר [אלמוני] ולדבריו יש בכך כדי לקבוע כי יש לשנות את מועד הקרע מספר שנים לאחור – קרי: מתחילת אותה מערכת יחסים.

בקשה זו הוגשה לבית הדין קמא ונדחתה בין השאר בנימוק כי לא הוכח קיומה של מערכת היחסים האמורה, ובהקשר זה ביקש המערער להעיד את ד"ר [מ'] שלדעתו יכולה להבהיר את התמונה העובדתית, בקשה זו נדחתה וגם על כך מבקש המערער לערער לפנינו.

עיון בבקשה מעלה כי למעשה המערער מבקש לשנות את מועד הקרע או לשנת 2012 (היינו לפני קניית הדירה והעברת כספים מחשבונו הפרטי) או לשנת 2014 – למועד שבו פתח חברה בשם [...]

לגופם של דברים: את הבקשה לקביעת מועד הקרע לשנת 2012 יש לדחות על הסף מאחר וגם לשיטתו של המבקש אותה מערכת יחסים החלה (בצורה ודאית) רק בשנת 2013, קרי: לאחר קניית הדירה, ומטעם זה גם המערער מבקש לחילופין לקבוע את מועד הקרע לשנת 2014.

הנותר לפנינו הוא השאלה אם בנסיבות שבהן התקיימה אותה מערכת יחסים בין האישה למר [אלמוני] כבר בשנת 2014, אם אכן כך היה, יש לשנות מחמת כן מועד הקרע ולהקדימו לאותה שנה.

לעניין כך מציין המערער כמה פסיקות של בית הדין הגדול שבהן שונה מועד הקרע בהתבסס על הקביעה כי היו מערכות יחסים אחרות במקביל למערכת הנישואין של הצדדים.

דא עקא שאותם מקרים המהווים חריגה מההלכה המשפטית הפסוקה בבג"ץ (בג"ץ 8928/06 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים בירושלים, סג(1) 271 (2008)) הם בעיקר על מקרים בהם היה

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

פשוט לבית הדין כי אם היה הצד הנבגד מזהה בזמן אמת כי מתרחשת בגידה מאחורי גבו היה מפרק בצורה מיידית את הקשר עם הצד הבוגד.

לעומתם בנסיבות שלפנינו אי אפשר לקבוע כי כך הם הדברים. וזאת בדגש על צורת החיים ההומניסטית-אתיאגנוסטית (בלשונו של המערער) שנקטו בו הצדדים. ובמילים אחרות: ייתכן בהחלט כי גם אם היה נודע למערער בזמן אמת כי בת הזוג מנהלת קשר אחר, היה מוצא לנכון לנסות ולשפר את הקשר עם אותה בת זוג ולא מפרק את החבילה על הסף.

תימוכין לעניין זה ניתן לראות גם בהתכתבויות ווטסאפ נרחבות שקיים המערער עם אחותו [ר'] טרום הפירוד ושצורפו לתיק האזורי במסגרת כתב ההגנה בתאריך כ"ה בכסלו התשע"ח (13.12.17).

לא למותר לציין כי הצדדים לא נישאו מעולם כדת משה וישראל אלא רק 'אזרחית' (באיטליה). עוד יש מקום לציין כי כבר במועד ההסכמה על מועד הקרע היו למערער חשדות לגבי בגידת המשיבה ולמרות כן לא סייג את הסכמתו למועד הקרע ולא התנה אותה בבירור נתונים אלו.

למעשה נראה שלזה התכוון בית הדין האזורי בסעיף האחרון של פסק דינו:

ומעבר לכל האמור לעיל, ואף אם כדברי האיש אכן לאמיתו של דבר הייתה בגידה כבר בשנת 2014, דעת בית הדין שיש מקום לומר שבנסיבות הנישואים של בני הזוג שלפנינו, אין גם בזאת די בכדי לשנות את מועד הקרע המוסכם, וזאת מאחר והצדדים המשיכו לחיות יחד עד סמוך לפרידתם.

על פי האמור הבקשה נדחית והתיק ייסגר.

בהתחשב בנסיבות התיק אין צו להוצאות. מובהר כי הגשת בקשות נוספות בתיק זה תחייב בהוצאות את המגיש.

ההחלטה מותרת בפרסום בהשמטת שמות הצדדים.

ניתן ביום כ"ב בתמוז התשפ"ב (21.7.2022).

הרב שלמה שפירא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה